

Η εβδομάδα του γάμου

Αρχικά γινόταν το προξενιό. Έστελναν κάποιον από το σόι του γαμπρού να μιλήσει στο σόι της νύφης. Εάν όλοι συμφωνούσαν έφτιαχναν το προικοχάρτι ή προικοσύμφωνο, στο οποίο ανέφεραν λεπτομερώς την προίκα της νύφης. Όταν δε συμφωνούσε το σόι της νύφης με το προξενιό έλεγαν ότι «γάνωναν» αυτόν που πήγαινε το προξενιό ή ότι «πήρε κόφα», ήταν κάτι σαν προσβολή.

Αρχικά, όταν γινόταν οι αρραβώνες, η νύφη δε πήγαινε στο σπίτι του γαμπρού.

Στη συνέχεια γινόταν τα προζύμια. Τρίτη γινόταν τα προζύμια του γαμπρού και Τετάρτη τα προζύμια της νύφης. Όταν κοσκίνιζαν το αλεύρι τραγουδούσαν:

Σίτα μου, καλή μου σίτα
και ψιλή μου κοσκινίστρα
σίσε μας ψιλό τ' αλεύρι
για να σμίξει τούτο ταίρι.

Σίτα μου καφασωτή
ωριόγκα φασωμένη
γύρισε και κοσκίνισε
αλεύρι για προζύμι.

Το προζύμι «αναπιάζανε» (δηλαδή έφτιαχναν) δυο κορίτσια με κόκκινο μαντήλι, το σκεπάζανε και βάζανε ένα κόκκινο μαντήλι πάνω στο σκαφίδι. Μετά πήγαιναν με τη σειρά οι καλεσμένοι (συνήθως ήταν όλο το χωριό) για να «ασημώσουν» το προζύμι, κάθονταν σε ένα σκαμνί και οι γυναίκες τραγουδούσαν:

Να 'ναι ο γαμπρός πολύχρονος
και η νύφη καλομοίρα
να κάνουν σερνικά παιδιά
σαν του Μαγιού τα μήλα.

Καλώς ορίστε κυρ γαμπρέ
πάρε σκαμνί και κάτσε
κι άπλωσε το χεράκι σου
στην αργυρή σου τσέπη
κι αν έβρεις γρόσσια δώσ' μου τα
λεφτά μη τα κρατήσεις.

Εσέ σου πρέπει μάτια μου
καδένα με ρολόι
γιατί είσαι από καλή (ή ψηλή) γενιά
και από μεγάλο σόι.

Εσέ σου πρέπει μάτια μου
καρέκλα να καθίσεις
με το 'να χέρι να μετράς
με τ' άλλο να δανείσεις.

Μη το παραπικραίνεσαι
που 'σαι κοντός στο μπόι
κοντός είναι κι ο βασιλικός
και τον μυρίζονται όλοι.

Μελαχρινό κι αν σ' είπανε
μην σου κακοφάνει
μαύρο είναι και το γαρύφαλλο
πουλιέται με το δράμι.

Είσαι ψηλός είσαι λιγνός
είσαι καμαρωμένος
και μες στους άλλους φαίνεσαι
άγγελος καμωμένος.

Το κυπαρίσσι το ψηλό
που 'ναι στην Αγια Μαύρα
είν' η μεσούλα σου λιανή
και τα μαλλιά σου μαύρα.

Μην παραπάς στη θάλασσα
και σε βαρεί το κύμα
είσαι ακριβός της μάνας σου
κι είναι μεγάλο κρίμα.

Όποιος καθόταν στο σκαμνί πετούσε ολόγουρα στους καλεσμένους γλυκά, αμύγδαλα, καρύδια, караμέλες, ότι είχαν συγκεντρώσει μέσα στο σκαφίδι που υπήρχε μπροστά από το σκαμνί. Οι καλεσμένοι πήγαιναν μέσα σε πετσέτες ή σε μικρές κόφες ότι είχε να προσφέρει ο καθένας.

Η νύφη τραγουδούσε:

- Φκίσε με μανούλα μου τώρα στ' ώριο μου προζύμι (ή κρεβάτι, ανάλογα που το έλεγαν)
Τώρα στ' ώριο μου προζύμι και στο καλορίζικο μου
- Την ευχή μου βρε παιδί μου κι ο Θεός να σε προκόψει
- Φκίσε με πατέρα μου τώρα στ' ώριο μου προζύμι
Τώρα στ' ώριο μου προζύμι και στο καλορίζικό μου
- Την ευχή μου βρε παιδί μου κι ο Θεός να σε προκόψει
- Φκίστε μ' αδερφάκια μου τώρα στ' ώριο μου προζύμι
Τώρα στ' ώριο μου προζύμι και στο καλορίζικό μου
- Την ευχή μας βρε αδερφή μας και ο Θεός να σε προκόψει.
- Φκίστε με δικοί και ξένοι, συγγενείς αγαπημένοι.

Την Πέμπτη φτιάχνανε τα κουλούρια της νύφης. Παρασκευή γινόταν τα καρφώματα. Ρίχνανε τα ρούχα κάτω, τα καταμετρούσαν, τα έδεναν κόμπους. Τα φόρτωναν σε άλογα, ρίχνανε από πάνω ωραία σεντόνια και μαξιλάρια και τα μετέφεραν την ίδια ημέρα εάν οι αποστάσεις ήταν κοντινές. Αν ο γάμος γινόταν σε μακρινό χωριό τα ρούχα τα μετέφεραν την Κυριακή. Στα καρφώματα τραγουδούσαν:

Δυο σεντόνια διπλωτά
και πέντε διπλωμένα
χαρά σε τούτα τα προικιά
τα χρυσοκεντημένα.

Τρία κλονιά βασιλικός
και πέντε ματζουράνα
χαρά σε τούτα τα προικιά
που 'ναι από τέτοια μάνα.

Ο γάμος γινόταν την Κυριακή. Αν ο γαμπρός ή νύφη ήταν από άλλο χωριό μαζεύονταν οι συγγενείς με τα άλογα και πήγαιναν στο γάμο. Συχνά οι άντρες έκαναν διαγωνισμό ποιος θα φτάσει πρώτος. Ο νικητής κέρδιζε το κουλούρι. Εξού και η έκφραση: «Γιατί τρέχεις, το κουλούρι θα πάρεις;». Τη νύφη συνήθως συνόδευαν οργανοπαίχτες με κλαρίνα μέχρι την εκκλησία.

Όταν έφευγε η νύφη από το σπίτι έλεγε:

Αφήνω 'γεία στη μάνα μου
Αφήνω 'γεία στον πατέρα μου
Αφήνω 'γεία στ' αδέρφια μου
Αφήνω 'γεία στο σπίτι μου

Όταν έπαιρνε η πεθερά τη νύφη στο σπίτι, μετά το γάμο, οι συμπέθεροι της νύφης τραγουδούσαν:

Έβγα κυρά και πεθερά να προσδεχτείς τη νύφη
να υποδεχτείς την πέρδικα μαζί με τον πετρίτη.

Της έδιναν ένα μήλο, ή ένα ρόδι ως σύμβολο γονιμότητας, το οποίο πετούσε και έσπαγε για να κάνει παιδιά η νύφη. Ενίοτε της έδιναν ένα τσεκούρι με το οποίο χτυπούσε τις τέσσερις πλευρές της πόρτας.

Το γλέντι γινόταν στο σπίτι του γαμπρού. Τα παλιά χρόνια άφηναν τη νύφη στο σπίτι του γαμπρού και συνέχιζαν το γλέντι στο σπίτι της νύφης ξεχωριστά. Στο τραπέζι του γαμπρού τραγουδούσαν:

Ω, Χριστέ και τι μ' αρέσει
του γαμπρού μας το τραπέζι
όλα είναι με την τάξη
τα μεσάλια από μετάξι.

Τη Δευτέρα έφτιαχναν τις πίτες (λαδόπιτες) και τις μοίραζαν σε όλο το χωριό και όπου υπήρχαν συγγενείς. Από το σπίτι του γαμπρού πήγαιναν πίτα στο σπίτι της νύφης σε ένδειξη τιμής και σεβασμού.